

Sesijas dokuments

B9-0110/2023

8.2.2023

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par ES stratēģiju industriālās konkurētspējas, tirdzniecības un kvalitatīvu
darbvieta radīšanas stimulēšanai
(2023/2513(RSP))

Alex Agius Saliba, Biljana Borzan, Mohammed Chahim, Dan Nica
S&D grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju industriālās konkurētspējas, tirdzniecības un kvalitatīvu darbvietu radīšanas stimulēšanai (2023/2513(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 9., 151. un 152. pantu, 153. panta 1. un 2. punktu, kā arī 173. pantu, kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā arī uz Savienības rūpniecības konkurētspēju,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu "Eiropas zaļais kurss" (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu "Eiropas digitālās nākotnes veidošana" (COM(2020)0067),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" (COM(2020)0102),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "MVU stratēģija ilgtspējīgai un digitālai Eiropai" (COM(2020)0103),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" (COM(2020)0098),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 8. jūlija paziņojumu "Ūdeņraža stratēģija klimatneitrālai Eiropai" (COM(2020)0301),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojumu "Eiropas Renovācijas vilnis – par zaļākām ēkām, jaunām darbvietām un labāku dzīvi" (COM(2020)0662),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 5. maija paziņojumu "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai" (COM(2021)0350),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 14. jūlija paziņojumu "Gatavi mērķrādītājam 55 %: ES 2030. gadam nospraustā klimata mērķrādītāja sasniegšana ceļā uz klimatneitralitāti" (COM(2021)0550),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2022. gada 19. janvāra atzinumu "Rūpniecības ekosistēmas, stratēģiskā autonomija un labklājība",
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2021. gada 2. decembra atzinumu "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas

atveseļošanai"¹,

- ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu "*Annual Single Market Report 2021*" (2021. gada ziņojums par vienoto tirgu) (SWD(2021)0351),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu "*Strategic dependencies and capacities*" (Stratēģiskā atkarība un spējas) (SWD(2021)0352),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2021. gada 5. maija darba dokumentu "*Towards competitive and clean European steel*" (Virzība uz konkurētspējīgu un tīru Eiropas tēraudu) (SWD(2021)0353),
- ņemot vērā Padomes 2020. gada 17. decembra secinājumus "Padarīt atveseļošanu apritīgu un zaļu",
- ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu²,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru (ESTP), ko 2017. gada novembrī izsludināja Eiropadome, Parlaments un Komisija, Komisijas 2021. gada 4. marta rīcības plānu par Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanu un Eiropadomes locekļu 2021. gada maijā pieņemto Portu deklarāciju par sociālajiem jautājumiem,
- ņemot vērā 2020. gada 25. novembra rezolūciju par jaunu Eiropas industriālo stratēģiju³,
- ņemot vērā 2020. gada 16. decembra rezolūciju par jaunu stratēģiju Eiropas MVU⁴,
- ņemot vērā 2021. gada 10. februāra rezolūciju par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu⁵,
- ņemot vērā 2021. gada 19. maija rezolūciju par Eiropas Ūdeņraža stratēģiju⁶,
- ņemot vērā 2021. gada 19. maija rezolūciju par ES stratēģiju energosistēmu integrēšanai⁷,
- ņemot vērā 2021. gada 24. novembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju kritiski svarīgo izejvielu jomā⁸,
- ņemot vērā 2022. gada 15. septembra rezolūciju par atjauninātās jaunās Eiropas industriālās stratēģijas īstenošanu: izdevumu pieskaņošana politikai⁹,

¹ OV C 97, 28.2.2022., 43. lpp.

² OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

³ OV C 425, 20.10.2021., 43. lpp.

⁴ OV C 445, 29.10.2021., 2. lpp.

⁵ OV C 465, 17.11.2021., 11. lpp.

⁶ OV C 15, 12.1.2022., 56. lpp.

⁷ OV C 15, 12.1.2022., 45. lpp.

⁸ OV C 224, 8.6.2022., 22. lpp.

⁹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0329.

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2022. gada 15. decembra rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmas 2021.–2027. gadam uzlabošanu: noturīgs un jaunu problēmu risināšanai piemērots ES budžets¹⁰,
- ņemot vērā nolīgumu, ko 2015. gada 12. decembrī pieņēma ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā (*COP 21*) Parīzē (Parīzes nolīgums),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 30. septembra paziņojumu "EPT — pētniecības un inovācijas jaunā ēra" (COM(2020)0628),
- ņemot vērā Komisijas 2022. gada 18. janvāra paziņojumu par Eiropas universitāšu stratēģiju (COM(2022)0016),
- ņemot vērā Komisijas 2022. gada 26. janvāra paziņojumu "Eiropas Digitālās desmitgades digitālo tiesību un principu deklarācijas izveide" (COM(2022)0027),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 14. decembra Lēmumu (ES) 2022/2481, ar ko izveido politikas programmu "Digitālās desmitgades ceļš" 2030. gadam¹¹,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 5. marta paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība – dzimumu līdztiesības stratēģija 2020.–2025. gadam" (COM(2020)0152),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 9. decembra paziņojumu "Ekonomikas, kas darbojas cilvēku labā, veidošana. Rīcības plāns sociālajai ekonomikai" (COM(2021)0778),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 30. septembra paziņojumu par Eiropas izglītības telpas izveidi līdz 2025. gadam (COM(2020)0625),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 1. jūlija paziņojumu "Eiropas Prasmju programma ilgtspējīgai konkurētspējai, sociālajam taisnīgumam un noturībai" (COM(2020)0274),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 28. septembra Ieteikumu (ES) 2021/1749 par principu "energoefektivitāte pirmajā vietā": no principiem pie prakses – Vadlīnijas un piemēri principa ieviešanai lēmumu pieņemšanā enerģētikas nozarē un ārpus tās¹²,
- ņemot vērā ANO Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 2022. gada 4. aprīļa Sesto novērtējuma ziņojumu "Klimata pārmaiņas 2022: klimata pārmaiņu mazināšana",
- ņemot vērā Komisijas 2023. gada 1. februāra paziņojumu "Zaļā kursa industriālais plāns neto nulles emisiju laikmetam" (COM(2023)0062),
- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,

A. tā kā Savienībai ir vajadzīgs jauns industriālais plāns, kas tās rūpniecības nozares

¹⁰ Pieņemtie teksti, P9_TA(2022)0450.

¹¹ OV L 323, 19.12.2022., 4. lpp.

¹² OV L 350, 4.10.2021., 9. lpp.

padarīs globāli konkurētspējīgākas, autonomākas, noturīgākas un vides ziņā ilgtspējīgākas, kā arī ļaus šīm nozarēm rast pamatu uz zināšanām balstītās inovācijās un vienlīdzības principos, vienlaikus saglabājot augstu nodarbinātības līmeni un kvalitatīvas un iekļaujošas darbvietas;

- B. tā kā Savienības industriālajai stratēģijai būtu jānodrošina pareiza vienotā tirgus darbība, jāizvairās no tirgus izkropļojumiem un jārada vienlīdzīgi konkurences apstākļi ES un ārpus tās; tā kā Zaļā kursa industriālajā plānā būtu jāietver Eiropas rūpniecības nozaru divējādā pārkārtošanās uz digitalizāciju un klimatneitralitāti, par prioritāti nosakot pāreju uz bezemisiju ražošanas procesiem un bezemisiju tehnoloģiju ieviešanu, kā arī nepieciešamais tiesiskais regulējums, lai sekmētu divējādo pārkārtošanos, nodrošinot vajadzīgo infrastruktūru, principu "energoefektivitāte pirmajā vietā", enerģijas ietaupījumus un atjaunīgās enerģijas tehnoloģijas, tostarp atbilstīgu ieguldījumu līmeni, vieglāku piekļuvi finansējumam, atbalstu, lai stiprinātu Eiropas vērtību ķēdi tīrās tehnoloģijās, pētniecībā un inovācijā, kā arī ātru un rentablu revolucionāro tehnoloģiju ieviešanu;
- C. tā kā Krievijas iebrukums Ukrainā un tā sekas, tostarp enerģijas cenu un inflācijas pieaugums, ir radījis Eiropā nepieredzētus ekonomikas satricinājumus un dzīves dārdzības krīzi, kuras attīstība ir ļoti neskaidra un var saasināt nevienlīdzību un sociālo spriedzi Eiropas Savienībā, jo īpaši nelabvēlīgā situācijā esošu grupu vidū;
- D. tā kā tirdzniecības krīzes laikā ir veicinājusi ekonomikas atveseļošanos un paātrinājusi ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu; tā kā rūpniecībai ir vajadzīgi stabili un paredzami noteikumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un apkarotu negodīgu praksi, kā arī lai rūpniecība spētu uzplaukt gan ES, gan starptautiskā mērogā;
- E. tā kā 2023. gada 19. janvārī Komisija, dalībvalstis un 26 partnervalstis izveidoja "Tirdzniecības ministru koalīciju klimata jautājumos", proti, pirmo ministru līmeņa globālo forumu, kurš veltīts tirdzniecības, klimata un ilgtspējīgas attīstības jautājumiem un kura mērķis ir sekmēt globālu rīcību, lai veicinātu tirdzniecības politiku, kas var palīdzēt risināt klimata pārmaiņu jautājumus, izmantojot vietējas un globālas iniciatīvas;
- F. tā kā Komisija ir noteikusi virkni jaunu politikas iniciatīvu ar potenciāli būtisku ietekmi uz budžetu; tā kā kopējā ietekme, ko radījušas daudzās krīzes, zemie daudzgadu finanšu shēmu (DFS) maksimālie apjomi un smagnējās DFS pieņemšanas vai pārskatīšanas procedūras, ir izraisījusi *ad hoc* instrumentu ārpus ES budžeta izstrādi, kā arī ārējo piešķirto ieņēmumu, uz kuriem neattiecas budžeta procedūra, plašāku izmantošanu, un tas viss kopā bez kopīgas fiskālās politikas;
- G. tā kā būtiskās jaunās politikas iniciatīvās, kas ierosinātas kopš pašreizējās DFS pieņemšanas, ir iekļauti priekšlikumi vai nu novirzīt līdzekļus no apstiprinātajām ES programmām, politikas virzieniem un mērķiem, vai pārdalīt līdzekļus to ietvaros;
- H. tā kā izglītībai, arodmācībām un augstākajai izglītībai ir globāla un būtiska ietekme uz rūpniecības kvalitāti nākotnē un uz vides un klimata mērķu sasniegšanu; tā kā universitāšu kopienai ir galvenā loma inovāciju un pētniecības jomā rūpniecībā;
- I. tā kā pārdales nav dzīvotspējīgs veids, kā finansēt Savienības prioritātes, un tās *de facto* maina daudzgadu finanšu shēmu, par kuru panākta vienošanās;

- J. tā kā Parlamentam vienmēr būtu jāpilda budžeta lēmējinstītūcijas uzdevumi jebkurā budžeta vidē, lai pašreizējās DFS atlikušajā darbības posmā nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību un pārredzamību,
1. atzīst Komisijas nesenos paziņojumus par Bezemisiju rūpniecības aktu un Zaļā kursa industriālo plānu, kuru mērķis ir stimulēt tīrās tehnoloģijas ES un nodrošināt Savienības atvērto stratēģisko autonomiju, būtiskās nozarēs samazinot atkarību no trešām valstīm;
 2. uzsver, ka Komisija ir vairāk koncentrējusies uz spēkā esošā regulējuma elastīguma palielināšanu, nevis uz to, lai nodrošinātu, ka darbaspēks ir aizsargāts un ar atbilstošām prasmēm, kas ļautu tam risināt problēmas, kuras saistītas ar divējādo pārkārtošanos, un lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi ievērotas stingrākas vides prasības un uzņēmumu atbildība par sociālo, vides un klimata kaitējumu;
 3. saprot, ka ir jāizstrādā ES industriālais plāns, lai veicinātu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu rūpniecības nozari Savienībā; uzskata, ka zaļā pārkārtošanās var veicināt konkurētspēju; uzskata, ka vienotajam tirgum būtu jākalpo par instrumentu šo mērķu sasniegšanai;
 4. pauž nožēlu par to, ka Zaļā kursa industriālais plāns neatbilst vajadzībai pēc taisnīgas pārkārtošanās; uzsver, ka pārejai uz neto nulles emisiju ekonomiku būtu jāietver skaidras saistības nozarēm līdz 2030. gadam samazināt enerģijas un resursu patēriņu, palielināt energoefektivitāti un pārveidot savas vērtību ķēdes, izmantojot ilgtspējīgus produktu izstrādes un ražošanas procesus, pētniecību un inovāciju, kā arī preču un resursu atkalizmantošanu, reciklēšanu un remontu;
 5. uzsver, ka ir svarīgi palielināt sadarbību starp Eiropas iestādēm un dalībvalstīm, lai veicinātu Eiropas rūpniecības nozaru pozīcijas pasaulē, izveidojot konkurētspējīgu un ilgtspējīgu rūpniecisko bāzi atbilstīgi 2030. gada siltumnīcefekta gāzu samazināšanas mērķrādītājam un 2050. gada klimatneitralitātes mērķrādītājam; uzsver, ka kvalitatīvu darbvietu radīšanai, augsta līmeņa patērētāju aizsardzībai, sociālajai aizsardzībai, pienācīgi funkcionējošiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, tiesiskumam, dzimumu līdztiesībai un ģeogrāfiskajam līdzsvaram ir svarīga nozīme, nodrošinot veiksmīgas rūpnieciskās darbības un piesaistot ārvalstu ieguldījumus šajā kontekstā;
 6. atzinīgi vērtē centienus mazināt krīzes ietekmi un Krievijas iebrukuma Ukrainā sekas; aicina Komisiju nodrošināt, lai gaidāmie tiesību aktu un nelegislatīvo aktu priekšlikumi būtu taisnīgi un sociāli godīgi; pauž pārliecību, ka industriālajai politikai ir jāpaļaujas uz spēcīgu sociālo pīlāru un laikus jānovērš strukturālo pārmaiņu sociālās sekas;

Paredzama, saskaņota un vienkāršota normatīvā vide

7. aicina Komisiju izstrādāt efektīvu stratēģiju, lai Eiropā pārvietotu rūpniecības nozares, dažādojot piegādes ķēdes un samazinot siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, ņemot vērā pozitīvo netiešo ietekmi visās dalībvalstīs; turklāt aicina Komisiju pieņemt stingrāku nostāju un instrumentus, lai cīnītos pret negodīgu globālo konkurenci, piemēram, tādu, ko rada nepamatots valsts atbalsts trešās valstīs, lai samazinātu ražošanas izmaksas, un kas arī pazemina darba un vides standartus un veselības un drošības prasības;

8. uzsver, ka efektīvai Eiropas industriālajai politikai ir jābalstās uz tiesisko regulējumu, kas nosaka vispārēju emisiju samazināšanas trajektoriju, lai sasniegtu Savienības klimata un siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju mērķus 2050. gadam, kā paredz Parīzes nolīgums un skaidri piecu gadu starpposma mērķrādītāji un rādītāji; uzskata, ka visām nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums Savienības klimata mērķu sasniegšanā, un šajā sakarībā uzsver, ka Komisijai būtu svarīgi izstrādāt konkrētu nozaru stratēģijas, nosakot darbības, kas ir vajadzīgas, lai sasniegtu šos mērķus un nodrošinātu politikas saskaņotību; uzsver, ka šiem klimata pārmaiņu risinājumiem ir jāpalielina noteiktība un regulējuma paredzamība ilgtermiņa ieguldītājiem un jākalpo par pamatnostādņem turpmākiem politikas pasākumiem, kam savukārt jānosaka turpmākie lēmumi rūpniecības un ieguldījumu jomā;
9. uzsver, cik svarīgas ir zemas enerģijas cenas, lai iegūtu konkurētspēju uzņēmumos, jo īpaši energoietilpīgās nozarēs; uzsver, ka elektroenerģijas lietotājiem būtu jāgūst labums no atjaunīgās enerģijas zemākām izmaksām; atzinīgi vērtē nākamo elektroenerģijas tirgus modeļa reformu; pauž nožēlu par to, ka Komisija kavējas rīkoties saistībā ar elektroenerģijas tirgus reformu; uzskata, ka ir jāsamazina svārstīgums, jādod pareizi cenu signāli, lai integrētu atjaunojamos energoresursus, un jāuzlabo pārredzamība, novēršot nepilnības, kas ļauj manipulēt ar elektroenerģijas tirgiem;
10. atzinīgi vērtē iniciatīvas par kritiski svarīgām izejvielām (*CRM*), kuru mērķis ir ilgtspējīgā veidā stiprināt būtiskus tirgus; uzsver, ka ir vajadzīga ciešāka koordinācija un kopīgi centieni, lai attīstītu noturīgas un daudzveidīgas piegādes ķēdes nolūkā apmierināt ES rūpniecības pieprasījumu pēc pašreizējām un turpmākajām *CRM* un lai izvairītos no piegādes ķēdes traucējumiem, samazinātu atkarību un saglabātu augstus sociālos un vides standartus; uzsver, ka iniciatīvā prioritāte būtu jāpiešķir *CRM* atkalizmantošanai un reciklēšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot ES aģentūru, kas būtu atbildīga par ES derīgo izrakteņu resursu kartēšanu, *CRM* importa, eksporta un globālā piedāvājuma un pieprasījuma novērtēšanu, kā arī par *CRM* stratēģisko uzkrājumu veidošanu un ieguves pārraudzību; uzsver, cik svarīga ir aprites ekonomika, kuras pamatā ir materiālu reciklēšana un alternatīvu izstrāde, kā arī jo īpaši atjaunīgi materiāli; aicina Komisiju un dalībvalstis veidot stratēģiskas partnerattiecības ar līdzīgi domājošām valstīm, lai nodrošinātu stabilu *CRM* piegādi; uzsver, ka ir vajadzīgs skaidrs tiesiskais regulējums, kas veicina vietējo ražošanu, ilgtspējīgu materiālu ieviešanu un lielāku apritīgumu nozarēs, kurās ir lielas SEG emisijas, piemēram, būvniecības nozarē;
11. pauž nožēlu par to, ka Komisija neņem vērā ES uzņēmumu lielumu, proti, 99 % uzņēmumu ir mazie uzņēmumi un mikrouzņēmumi, un to rīcībā nav atbilstošu cilvēkresursu un prasmju, lai orientētos sarežģītajā likumdošanas vidē, nav finansiālu iespēju gaidīt atļauju piešķiršanas procedūru pabeigšanu un nav resursu, ko veltīt internacionalizācijai, prasmju pilnveidošanai vai inovācijai;
12. uzsver pētniecības un inovācijas būtisko nozīmi Eiropas rūpniecības digitālo un tehnoloģisko centienu atbalstīšanā un Eiropas vadošās lomas veicināšanā svarīgākajās digitālajās tehnoloģijās un to izmantošanā visās vērtību ķēdēs un rūpniecības platformās, piemēram, Mikrosihēmu akts; uzsver, ka visām rūpniecības nozarēm ir jāizmanto digitālā revolūcija, kuras mērķis ir radīt un pārveidot jaunus uzņēmējdarbības modeļus, jaunas koncepcijas un tehnoloģijas, kā arī jaunas kvalitatīvas darbvietas;

13. uzsver to, cik svarīga ir uz zinātņi un inovāciju balstīta ilgtspējīgas izaugsmes programma, kas veicina ekonomikas atvērību, sociālo ilgtspēju un inovācijām labvēlīgus tirgus; uzsver, ka tās pamatā vajadzētu būt holistiskai pieejai, kam vajadzīgs vērienīgs politikas pasākumu kopums ar augstāku ieguldījumu līmeni, tostarp privātas un ārvalstu tiešās investīcijas pētniecībā un inovācijā, lielāka sinerģija starp pētniecību un inovācijām un struktūrfondiem, arī lai apkarotu inflāciju, jo tā var kavēt inovācijas, un Eiropas rūpniecības atjaunošana gan jaunās daudzsološās nozarēs, gan nobriedušās nozarēs, lai atbalstītu to pārkārtošanos;
14. aicina Komisiju pielāgot tās industriālo stratēģiju, lai Savienībā paplašinātu un komercializētu revolucionāras tehnoloģijas nolūkā mazināt plaisu starp inovācijām un to ieviešanu tirgū, nodrošinot riska finansējumu agrīnā posma tehnoloģijām un demonstrējumu projektiem un attīstot agrīnās vērtību ķēdes, lai sniegtu atbalstu prioritāšu noteikšanā komerciāla mēroga tehnoloģijām, bezemisiju tehnoloģijām un citiem vidiski ilgtspējīgiem produktiem; mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot vienotos kontaktpunktus, kas spētu sniegt racionalizētu informāciju par finansējuma iespējām revolucionāru tehnoloģiju rūpniecisko demonstrējumu projektu atbalstam un palīdzēt uzņēmumiem un ieguldītājiem atrast tehnoloģijas, zināšanas un talantus no Eiropas universitātēm un pētniecības un tehnoloģiju centriem, izmantojot esošos pakalpojumus, piemēram, *Euraxess* un Eiropas Biznesa atbalsta tīklu (*EEN*);
15. uzsver digitālās nozares būtisko nozīmi, palīdzot pārkārtot rūpniecību, proti, gan piedāvājot tīras tehnoloģijas risinājumus, gan optimizējot rūpnieciskos procesus un pēc iespējas samazinot to ietekmi uz vidi; ņemot vērā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģijām (IKT) saistīto lielo enerģijas un resursu patēriņu, prasa Komisijai izvērtēt digitālo risinājumu masveida izstrādes iespējamo ietekmi uz vidi un digitālo tehnoloģiju un datu centru attīstības pamatā izvīzīt energoefektivitātes un aprites ekonomikas prasības; aicina Komisiju ierosināt konkrētas pieejas digitālajiem risinājumiem, kas palīdzētu īstenot ilgtspējīgas un taisnīgas pārkārtošanās procesu, un izstrādāt metodiku, kā uzraudzīt un kvantitatīvi noteikt digitālo tehnoloģiju pieaugošo ietekmi uz vidi;
16. uzsver, ka vienotā tirgus spēks ir tā spēja piemērot un īstenot saskaņotus tiesību aktus, tādējādi izvairoties no Savienības sadrumstalotības 27 dažādu valstu tirgos; uzsver, ka vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšana Savienībā ir būtiska, lai panāktu, ka visi Savienības iedzīvotāji var vienlīdzīgi gūt labumu no vienotā tirgus;
17. uzskata, ka patērētāju uzvedībai ir svarīga nozīme rūpniecības pārkārtošanās stimulēšanā; tādēļ mudina nodrošināt lielāku pārredzamību patērētājiem attiecībā uz galaproduktu ietekmi uz vidi un oglekļa pēdu visā to aprites ciklā, kā arī attiecībā uz reciklēto saturu un sociāli taisnīgiem ražošanas procesiem; šajā saistībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par patērētāju iespējām virzībā uz zaļo pārkārtošanos, kura mērķis ir palielināt pārredzamību attiecībā uz produktu ilgtspēju un risināt jautājumus par "zaļmaldināšanu" un agrīnu novecošanu; tomēr uzskata, ka ir vajadzīgas papildu iniciatīvas, lai patērētājiem sniegtu pienācīgas iespējas, un aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt priekšlikumu par tiesībām veikt remontu; turklāt aicina Komisiju turpināt izvērtēt labākos veidus, kā virzīt patērētāju rīcību, lai tie dotu priekšroku tīriem un taisnīgiem produktiem un tehnoloģijām, un nodrošināt, ka ilgtspējīgi produkti, kas atbilst ekodizaina tiesību aktu prasībām, kļūst par normu iekšējā tirgū, kas veicina ilgtspējīgu preču piedāvājumu un pieprasījumu, vienlaikus palielinot produktu ilgtspējas

pārrēdzamību ar digitālas produkta pasēs izveidi;

18. norāda, ka Eiropas standarti tiks izmantoti, lai veicinātu galveno tehnoloģiju ieviešanu; uzskata, ka Eiropas standartiem ir ļoti liela nozīme vienotā tirgus darbībā un ka tie var uzlabot Eiropas rūpniecības konkurētspēju, samazināt izmaksas un uzlabot drošību, kā arī palielināt ražošanas un inovācijas efektivitāti; tomēr atgādina, ka līdzdalība standartizācijas struktūrās var būt nevienlīdzīga un ka būtu jāpārstāv visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp MVU, patērētāju organizācijas, arodbiedrības un vides un sociālās jomas ieinteresētās personas, lai nodrošinātu visu attiecīgo interešu līdzsvarotu pārstāvību;
19. atzinīgi vērtē publiskā iepirkuma izmantošanu, lai virzītu nozares centienus uz ilgtspējīgāku ekonomiku; uzskata, ka būtu jāstiprina un labāk jāīsteno Savienības līmenī noteiktie sociālie un ilgtspējas kritēriji, kas palīdzētu veicināt ilgtspējīgu pārkārtošanos saskaņotā un koordinētā veidā visās dalībvalstīs;
20. atzīst sociālās ekonomikas ieguldījumu zaļās un digitālās pārkārtošanās procesā, kā izklāstīts arī Komisijas publicētajos pārkārtošanās plānos attiecībā uz tuvienes un sociālās ekonomikas ekosistēmu; norāda, ka sociālās ekonomikas struktūras sniedz ieguldījumu, piedāvājot ilgtspējīgas preces un pakalpojumus un veicinot līdzdalības uzņēmējdarbības modeļus, kuros ņemtas vērā iedzīvotāju, darba ņēmēju un citu ieinteresēto personu vajadzības, tādējādi palīdzot nodrošināt taisnīgu un iekļaujošu pārkārtošanos; atzinīgi vērtē pārkārtošanās plānos noteiktos konkrētos pasākumus, lai atbalstītu sociālo ekonomiku un izmantotu tās ieguldījumu zaļās un digitālās pārkārtošanās procesā, un mudina visas attiecīgās ieinteresētās personas turpināt sociālās ekonomikas rīcības plāna vērienīgu īstenošanu;

Pieklūves finansējumam paātrināšana

21. prasa Komisijai nodrošināt, ka ES ieguldījumi un finansēšanas iniciatīvas veicina Savienības 2030. un 2050. gada klimata mērķu sasniegšanu un sekmē alternatīvus uzņēmējdarbības modeļus, piešķirot prioritāti sociālajiem un vides mērķiem;
22. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Savienības līdzekļu saņēmēji ievēro piemērojamos Savienības un valstu tiesību aktus un praksi attiecībā uz sociālajām un darba tiesībām, vides politiku un tiesību aktiem, nodokļiem un tiesiskumu; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pandēmijas un Krievijas iebrukuma Ukrainā ekonomiskās ietekmes novēršanai un pielāgošanās pasākumiem neto nulles emisiju laikmetam paredzētais valsts finansiālais atbalsts uzņēmumiem tiek sniegts ar nosacījumu, ka tas tiek izmantots darba ņēmēju atbalstam un ka to saņemšie uzņēmumi atturas no prēmiju piešķiršanas vadībai, dividenžu izmaksas vai akciju atpiršanas programmu piedāvāšanas, kamēr tie saņem šo atbalstu. aicina Komisiju nebūt iecietīgai saistībā ar valsts atbalstu rentabliem uzņēmumiem un nodrošināt, ka jebkurš valsts atbalsts tiek atmaksāts, ja uzņēmums gūst peļņu nākamo 10 gadu laikā;
23. uzsver, ka ir jānodrošina ātras atļauju piešķiršanas procedūras un paredzamība, lai uzstādītu jaunas iekārtas un pēc iespējas ātrāk uzlabotu esošo iekārtu ilgtspēju, vienlaikus samazinot administratīvo slogu; šajā sakarā mudina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk izskatīt pieteikumus atbalsta pasākumiem, kas saistīti ar iekārtu plānošanu, būvniecību un ekspluatāciju, un uzstāj, ka ir jāieceļ iestāde, kas atvieglos un

koordinēs atļauju piešķiršanas procesus un iecels koordinatoru, kurš kalpos kā projekta vienotais kontaktpunkts; turklāt, ja šo iekārtu izveide un ekspluatācija tiek uzskatīta par sevišķi svarīgu sabiedrības interesēm, minētajam novērtējumam vajadzētu būt saskanīgam ar citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem vides un sociālajā jomā;

24. uzskata, ka ir būtiski, lai priekšlikums par jauno Eiropas Suverenitātes fondu atbilstu reālajām vajadzībām, lai tā pamatā būtu skaidrs izmaksu un ieguldījumu trūkuma novērtējums, lai tas kartētu pieejamos līdzekļus, ietverot Atvēršanas un noturības mehānismu un pašreizējo DFS, lai tas paredzētu maksimāli izmantot vēl nerealizētos līdzekļus un nodrošināt jaunus; atkārtoti uzsver, ka Eiropas Suverenitātes fondu nedrīkst izveidot uz kohēzijas fondu rēķina, jo to mērķis ir veicināt konkurētspēju un darbvieta radīšanu ilgtermiņā, un uzstāj, ka visi instrumenti, kas izveidoti pēc pašreizējās DFS, ir jāfinansē ar papildu līdzekļiem; uzstāj, lai ikviens jauns fonds tiktu veidots saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru un tiktu iekļauts DFS, tādējādi nodrošinot, ka Parlaments veic pilnīgu pārraudzību; uzskata, ka DFS maksimālie apjomi būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā visus jaunus fondus, politiskās iniciatīvas, mērķus vai uzdevumus, ko finansē no ES budžeta;
25. atgādina, ka sadrumstalota pieeja valsts atbalstam var radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus ES iekšējā tirgū, jo ne visām dalībvalstīm ir vienādas fiskālās iespējas sniegt atbalstu; tādēļ aicina veikt valsts atbalsta regulējuma ierosināto izmaiņu ietekmes novērtējumu attiecībā uz vienoto tirgu, kā arī *ex ante* un *ex post* uzraudzību attiecībā uz iespējamo kropļojošo ietekmi; un aicina valsts atbalsta regulējuma elastīgumu attiecināt tikai uz valsts atbalstu, ko sniedz Eiropas līmenī; atkārtoti apstiprina, ka ES valsts atbalsta noteikumiem ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi gan tagad, gan nākotnē, un tie nedrīkst mazināt vai apslāpēt konkurenci vienotajā tirgū;
26. atbalsta Eiropas Suverenitātes fonda izveidi kā iespēju radīt ES valsts atbalsta sistēmu, kas novērstu decentralizētām valsts atbalsta sistēmām raksturīgo iekšējā tirgus sadrumstalotības risku; uzsver, ka šo fondu var izmantot tikai tad, ja tas mobilizē arī jaunus līdzekļus, kurus vajadzības gadījumā varētu finansēt ar aizņēmuma finansējumu;
27. uzskata, ka krīzes un pārejas pagaidu regulējuma (*TCTF*) elastīgums būtu jāpiemēro tikai atbalstam, ko sniedz Eiropas Suverenitātes fonds un Atvēršanas un noturības mehānisms;
28. uzsver, ka jebkādam papildu valsts atbalstam vajadzētu būt mērķtiecīgam un īslaicīgam un atbilst ES politikas mērķiem, piemēram, zaļajam kursam un sociālo tiesību pīlāram; uzsver, ka Eiropas kopīgo interešu projekti būtu jāsaista ar šiem mērķiem un tiem vajadzētu būt ar patiesu Eiropas pievienoto vērtību, kas nozīmē, ka tiem vajadzētu būt pozitīvai ietekmei uz vairāk nekā vienu dalībvalsti;
29. saprot, ka nākotnē *TCTF* varētu atbalstīt nodokļa atvieglojumu ieviešanu; uzsver, ka nodokļu kredīti lielākoties dod labumu rentabliem uzņēmumiem; atgādina, ka šādi stimuli skar tikai ļoti lielus uzņēmumus¹³, pateicoties minimālajai faktiskajai nodokļu

¹³ Daudznacionāli uzņēmumi, kas atbilst EUR 750 miljonu robežvērtībai, kā noteikts 2. pantā Padomes 2022. gada 14. decembra Direktīvā (ES) 2022/2523 par globāla minimāla nodokļu līmeņa nodrošināšanu starptautisku uzņēmumu grupām un lielām vietējām grupām Savienībā (OV L 328, 22.12.2022., 1. lpp.).

likmei 15 % apmērā, par ko panākta vienošanās gan pasaules, gan ES līmenī; uzskata, ka līdzīga minimālā robežvērtība nodokļu konkurencei būtu jānosaka arī citiem lielajiem uzņēmumiem, ievērojot Direktīvas 2013/34/ES¹⁴ definīciju, lai par prioritāti izvirzītu nodokļa atvieglojumus MVU;

30. atbalsta Komisiju saistībā ar kopējas nodokļa atvieglojumu shēmas izstrādi; atgādina, ka nodokļa atvieglojumu efektivitāte ir atkarīga no to koncepcijas, un tāpēc:
 - a. uzstāj, ka kopējai shēmai ir jāierosina nodokļu atvieglojumu sistēma, kas nerada kropļojošu ietekmi uz vienoto tirgu, jo īpaši dodot priekšroku stimuliem, kuri ir balstīti uz izmaksām, ierobežoti laikā, regulāri novērtēti, atcelti, ja tiem nav pierādītas pozitīvas ietekmes, ar ierobežotu ģeogrāfisko darbības jomu un ietver daļējus, nevis pilnīgus atbrīvojumus;
 - b. brīdina par nodokļu atvieglojumiem, kas vērsti uz nemateriālo īpašumu saistībā ar pētniecību un izstrādi, un stingri uzstāj, ka jebkādam atbalstam pētniecībai un izstrādei ir jāpiemēro stingri noteikumi pret agresīvu nodokļu plānošanu;
31. uzstāj, ka, ja nodokļu atvieglojumus izmanto plašā mērogā, tos nedrīkst darīt pieejamus lieliem uzņēmumiem, kas gūst virspeļņu, kura definēta kā peļņa, kas pārsniedz 10 % no ieņēmumu rentabilitātes (t. i., peļņa pirms nodokļu nomaksas/ieņēmumi);
32. atgādina, ka gaidāmā atgriešanās pie Stabilitātes un izaugsmes pakta pilnvērtīgas piemērošanas 2023. gada beigās vēl vairāk ierobežos dalībvalstīm pieejamo fiskālo telpu, ja vien pašreizējā gada laikā netiks veikta visaptveroša pamatā esošā tiesiskā regulējuma reforma; uzskata, ka ES fiskālās sistēmas reformas pamatmērķim ir jābūt iespējas radīšanai dalībvalstīm mobilizēt stratēģiskos ieguldījumus, tostarp rūpniecības dekarbonizācijā; uzskata, ka ir jāpārskata ES ekonomikas pārvaldības sistēma;
33. uzsver, ka papildus pagaidu regulējumam ir vajadzīgas plašākas debates par konkurences politikas nākotni; atzinīgi vērtē Vispārējā grupu atbrīvojuma regulas (VGAR) pārskatīšanu; uzsver, ka kopumā ir jāpaātrina valsts atbalsta apstiprināšanas laiks; uzskata, ka konkurences politikas satvars būtu pilnībā jāaskaņo ar zaļā kursa mērķiem un ka tajā būtu pienācīgi jāiesaista Parlaments; uzskata, ka ES konkurences politika aizsargā tirgus struktūras pret koncentrāciju un tirgus ietekmes uzkrāšanos, tāpat kā tā veicina patērētāju labklājību; aicina reformēt EK Apvienošanās regulu¹⁵, lai Eiropā radītu konkurētspējīgākus tirgus; aicina Komisiju izmantot visus pieejamos instrumentus, kas paredzēti konkurences tiesību aktos, lai novērstu tirgus izkropļojumus un negodīgas cenu manipulācijas enerģijas tirgos;
34. uzskata, ka valsts atbalsta regulējuma pielāgošanai būtu jāatbilst Savienības 2030. un 2050. gada klimata mērķiem, lai atbalstītu uzņēmumus un darba ņēmējus, ņemot vērā negodīgas konkurences pieaugumu starptautiskā līmenī; uzsver, ka ES ir jāmobilizē

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

¹⁵ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

ievērojamas publiskā finansējuma summas, lai sasniegtu savus mērķus un saglabātu konkurētspēju attiecībā pret trešām valstīm, vienlaikus izvairoties arī no konkurences ierobežošanas vienotajā tirgū, kā arī no subsīdiju sacensības un iespējamās kropļojošās ietekmes ES iekšējā tirgū; mudina Komisiju, pārskatot valsts atbalsta noteikumus, precizēt nosacījumus attiecībā uz svarīgiem projektiem visas Eiropas interesēs (*IPCEI*), tostarp attiecībā uz rūpniecības un enerģētikas pārkārtošanās projektiem jaunās un esošās ražotnēs;

35. aicina Komisiju nodrošināt, ka pētniecībai un inovācijai, tostarp pamatprogrammai "Apvārsnis Eiropa", ir pieejami pietiekami resursi, lai iegūtu vai saglabātu vadošo lomu pasaulē stratēģiski svarīgās rūpniecības nozarēs un attiecībā uz konkrētām tehnoloģijām, jo īpaši tām, kurām ir augsta pievienotā vērtība; aicina Komisiju ierosināt pienācīgi izstrādātu un pielāgojamu DFS, lai ES budžeta struktūra dotu ES iespēju uzņemties jaunus uzdevumus un funkcijas, nenovirzot resursus no apstiprinātām programmām un prioritātēm; turklāt aicina Komisiju nodrošināt visu pētniecības fondu, programmu, iestāžu un instrumentu pilnīgu koordināciju, lai virzītu dažādās rīcības plūsmas uz kopīgiem mērķiem, kas saistīti ar divējādo pārkārtošanos, kā arī atvērtu stratēģisko autonomiju;
36. uzskata, ka ir svarīgi veicināt ilgtspēju visās ražošanas ķēdēs, tostarp izmantojot publiskā un privātā sektora finansējuma avotus; turklāt uzsver, cik svarīgi ir ieguldījumi, kas sekmē noturību pret klimata pārmaiņām un biodaudzveidību, tostarp DFS līdzekļi, kuri nodrošina, ka Savienības finansējums tiek izmantots Savienības klimata un biodaudzveidības jomā un netiek izmantots pretrunā tās klimata vai vides mērķiem;
37. aicina palielināt 1. izdevumu kategorijas maksimālo apjomu, pamatojoties uz to, ka rezerves nav pietiekamas, lai apmierinātu pieaugušās vajadzības; uzsver, ka daudzi nesen izvirzītie politikas mērķi, jo īpaši enerģētikas un stratēģiskās un rūpnieciskās autonomijas jomā, un jaunās politikas iniciatīvas kopš 2021. gada janvāra (piemēram, Mikrosānu akts, drošas savienojamības programma, Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestāde un jaunais Eiropas "*Bauhaus*") nozīmē, ka būtu jāparedz papildu izdevumi 1. izdevumu kategorijā; atgādina, ka jaunas politiskas iniciatīvas, mērķi vai uzdevumi, ko finansē no ES budžeta, ir jāfinansē ar papildu jauniem līdzekļiem, nevis ar pārdalēm, kas kaitē iepriekšējām Savienības programmām vai politikai, par ko vienojies likumdevējs;
38. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir uz MVU vērsti *ad hoc* atbalsta pasākumi, DFS starpposma pārskatīšanā paredzot tiem pienācīgu finansiālo atbalstu; uzskata, ka būtu jāturpina atbalstīt MVU, izmantojot pieejamus instrumentus, kam raksturīgas ātras, elastīgas un MVU labvēlīgas procedūras, izvairoties no administratīvā sloga un šķēršļiem un nodrošinot piekļuvi finansējumam un vajadzīgajai likviditātei; prasa Komisijai piešķirt īpašu finansējumu MVU un jaunizveidotiem uzņēmumiem, kuru darbība un uzņēmējdarbības plāni ir vērsti uz digitālām un ekoloģiskām pārmaiņām, jo īpaši uz pastiprinātu apritīgumu, resursefektivitāti, energoefektivitāti un ietaupījumiem, kā arī pāreju uz atjaunīgajiem energoresursiem;
39. uzsver, ka jauni pašu resursi ir būtisks faktors, kas ļaus Savienībai īstenot savas politikas prioritātes; uzsver, ka šādu jaunu ES pašu resursu ieviešana ilgtermiņā

nodrošinātu ilgspējīgu ES budžeta finansēšanu, lai izvairītos no tā, ka jaunās ES prioritātes tiek finansētas uz pašreizējo ES programmu un politikas virzienu rēķina; uzskata, ka jaunu pašu resursu ieviešana, par ko panākta vienošanās 2020. gada 16. decembra juridiski saistošajā Iestāžu nolīgumā¹⁶, nodrošinās ilgstošus ieguvumus; šajā saistībā mudina Komisiju un dalībvalstis, kas iesaistītas sarunās par ciešāku sadarbību, darīt visu iespējamo, lai līdz 2023. gada jūnija beigām panāktu vienošanos par finanšu darījumu nodokli, kura ieņēmumi varētu pakāpeniski pieaugt līdz 57 miljardiem EUR gadā; turklāt aicina Komisiju rīkoties vēl vērienīgāk un nākt klajā ar priekšlikumiem par jauniem patiesiem pašu resursiem;

Ilgspējīgu kvalitatīvu darbvietu veicināšana Eiropā

40. uzsver, ka Eiropas industriālajai stratēģijai būtu jāveicina Eiropas sociālā modeļa stiprināšana, nodrošinot, ka visiem darba ņēmējiem ir vienādas tiesības, pienācīgi darba un nodarbinātības apstākļi un pienācīgas algas; turklāt uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt darba ņēmēju apmācības un pārkvalificēšanās pieejamību nozarēs un sektoros, kuros jāveic būtiskas izmaiņas saistībā ar zaļo un digitālo pārkārtošanos; uzsver, ka kvalifikācija un sertificētas kompetences sniedz darba ņēmējiem pievienoto vērtību, uzlabojot viņu pozīciju darba tirgū, un var tikt pārnestas, darba tirgum mainoties; aicina ar prasmēm saistīto sabiedrisko politiku vērst uz kvalifikācijas un kompetenču sertifikāciju un apstiprināšanu; uzsver, ka uzņēmumos, kas izmanto publiskos līdzekļus darba ņēmēju kvalifikācijas celšanai, būtu jāizveido uz prasmēm balstītas kompensācijas sistēmas, vienojoties ar darba ņēmēju pārstāvjiem, jo šādas sistēmas nodrošinātu šo publisko ieguldījumu atdevi, un norāda, ka stratēģisko kompetenču noteikšana stiprinās Savienības konkurētspēju;
41. aicina Komisiju un dalībvalstis pārbaudīt sociālos apstākļus ASV Inflācijas samazināšanas aktā un apsvērt iespējamos valsts atbalsta nosacījumus, piemēram, paredzot, ka, lai saņemtu valsts atbalstu, uzņēmumiem ir jāapņemas ieguldīt prasmēs un tādējādi sekmēt kvalificētu darbaspēku, kas vajadzīgs mūsu ekonomikai; šajā saistībā aicina Komisiju un dalībvalstis radīt pozitīvus stimulus uzņēmumiem pieņemt darbā mācekļus;
42. aicina ES industriālajā plānā izveidot sinerģiju un saikni ar vispārējās izglītības politiku, ņemot vērā šīs nozares lielo ietekmi; uzsver nepieciešamību to koordinēt ar Eiropas stratēģiju universitātēm, lai veicinātu sadarbību ar rūpniecības ekosistēmu, jo īpaši īstenojot stratēģiskus pētniecības un inovācijas pasākumus; uzsver, cik svarīga ir profesionālā apmācība, lai rūpniecībā būtu kvalificēts personāls ar zaļām un digitālajām prasmēm;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis paredzēt nepieciešamos nosacījumus un prasības, lai koplīgumu slēgšanai panāktu vismaz 80 % aptvērumu saskaņā ar tiesību aktiem par adekvātām minimālajām algām ES; lai noteiktu minimālos standartus, tostarp par pārmaiņu paredzēšanu un pārstrukturēšanu, jo īpaši uzņēmuma līmenī, aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu jaunai pamatdirektīvai par darba ņēmēju informēšanu, konsultēšanu un līdzdalību, kura attiektos uz dažāda veida Eiropas uzņēmumiem, tostarp apakšuzņēmēju ķēdēm un franšīzēm, un uz uzņēmumiem, kas izmanto Eiropas

¹⁶ OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp.

uzņēmumu mobilitātes instrumentus; prasa arī pārskatīt Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvu, lai cita starpā nodrošinātu pienācīgu izpildi, tiesu pieejamību un efektīvas sankcijas par noteikumu pārkāpumiem, kā arī uzlabotu īpašās pārrunu grupas darbību, tai skaitā starptautisku informēšanas un uzklautīšanas procesu, kas pienācīgi jāveic un jāpabeidz pirms jebkādu lēmumu pieņemšanas;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vajadzīgos nosacījumus un prasības, lai līdz 2030. gadam ilgtspējīgas korporatīvās pārvaldības nolīgumi aptvertu vismaz 80 % uzņēmumu un tiktu noteiktas stratēģijas, par kurām panākta vienošanās ar darba ņēmējiem, lai pozitīvi ietekmētu vides, sociālo un ekonomikas attīstību, izmantojot pārvaldības praksi un klātbūtni tirgū, uzlabotu direktoru atbildību par ilgtspējas iekļaušanu uzņēmumu lēmumu pieņemšanā, kā arī veicinātu korporatīvās pārvaldības praksi, kas sekmē uzņēmumu ilgtspēju, cita starpā ar atsauci uz korporatīvo ziņojumu sniegšanu, valdes atalgojumu, maksimālo algu attiecības starpību, valdes sastāvu un ieinteresēto personu iesaisti;
45. aicina Komisiju stingri izpildīt spēkā esošās ES Publiskā iepirkuma direktīvas sociālo klauzulu un izskatīt nepieciešamību pārskatīt šo direktīvu, lai stiprinātu sociālās klauzulas publiskā iepirkuma līgumos, pieprasot uzņēmējiem un apakšuzņēmējiem pilnībā ievērot darba ņēmēju tiesības uz koplīgumu slēgšanas sarunām, kā arī noteikt nosacījumus, lai pilnībā īstenotu piemērojamās nozaru koplīgumus un tajos aprakstītos darba apstākļus, vienlaikus ievērojot valstu darba tirgus tradīcijas un modeļus; prasa, lai jebkāda šāda pārskatīšana atbrīvotu visus sociālos un labklājības pakalpojumus no iepirkuma saistībām un izveidotu Eiropas izslēgšanas mehānismu, kas ļautu izslēgt primāros līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri atkārtoti iesaistās negodīgā konkurencē un krāpšanā nodokļu jomā; aicina dalībvalstis nodrošināt atbilstību, pārbaudi un izpildi;
46. uzsver būtisko nozīmi, kāda var būt Eiropas rūpniecībai, aktīvi iesaistoties vērienīgu vides un sociālo mērķu, tostarp cilvēktiesību, veicināšanā; atkārtoti norāda uz nepieciešamību ES izstrādāt vispusīgu un obligātu pienācīgas rūpības regulējumu rūpniecības nozarēm, lai tās spētu apzināt, novērst, mazināt un uzskaitīt vides un sociālos riskus, ietekmi, ļaunprātīgu izmantošanu un kaitējumu savās iekšzemes un globālajās darbībās, kā arī visās vērtību ķēdēs nolūkā izskaidrot obligātos standartus un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus; uzsver, ka šim regulējumam būtu jāaizsargā darba ņēmēju tiesības, piemēram, uz biedrošanās brīvību, koplīguma sarunu vešanas tiesības un tiesības uz veselību un drošību, sociālo aizsardzību un labiem darba apstākļiem, un būtu jānodrošina arodbiedrību un darba ņēmēju pārstāvju pilnīga iesaistīšana visā pienācīgas pārbaudes procesā, garantējot tiesības vienoties par koplīgumu attiecīgajos pienācīgas pārbaudes politikas līmeņos; uzsver, ka gan valstu darba inspekcijām, gan Eiropas Darba iestādei ir jāspēj veikt kopīgas pārbaudes visā ķēdē, jābūt gatavām iesniegt sūdzības un jāspēj sniegt atbalstu noteikumu ievērošanai attiecībā uz visiem ES uzņēmumiem un tiem uzņēmumiem, kas vēlas piekļūt iekšējam tirgum; aicina Komisiju uzstāt uz to, lai visi ES tirdzniecības partneri ratificētu Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas Nr. 81 (darba inspekcija) un Nr. 129 (darba inspekcija lauksaimniecības nozarē) un lai visas ES dalībvalstis sekmīgi īstenotu šīs konvencijas;

Tirdzniecība un noturīgas piegādes ķēdes

47. mudina Komisiju cieši sadarboties ar ES tirdzniecības partneriem, lai reformētu Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) un īstenotu ilgtspējīgāku, iekļaujošāku, dzimumu pārstāvības ziņā līdzsvarotu un videi nekaitīgāku darba kārtību, nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, izvairītos no subsīdiju sacensības un negodīgas konkurences, cenšoties sasniegt šos mērķus, un nodrošinātu, ka ir izveidota funkcionējoša strīdu izšķiršanas struktūra, lai īstenotu noteikumus, par kuriem panākta daudzpusēja vienošanās;
48. aicina Komisiju īstenot vērienīgu divpusēju darba kārtību, nodrošinot, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi ietver spēcīgas sadaļas par ilgtspējīgu attīstību, kas paredz augstus darba standartus saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas konvencijām un vides un klimata pārmaiņu saistībām, un kā galējo līdzekli paredzēt izpildāmas sankcijas; šajā saistībā aicina Komisiju sadarboties ar *Mercosur* valstīm, lai vienotos par saistošu papildu instrumentu darba tiesību, klimata jautājumu un atmežošanas jautājumu risināšanai saskaņā ar jauno tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības pieeju; uzsver, ka ir svarīgi ātri parakstīt un ratificēt tirdzniecības un asociācijas nolīgumus ar Meksiku, Čīli un Jaunzēlandi; atkārtoti aicina nolīgumā ar Austrāliju izvirzīt vērienīgus mērķus un steidzami sākt sarunas par divpusēju ieguldījumu nolīgumu ar Taivānu;
49. prasa Komisijai pilnībā izmantot ES tirdzniecības aizsardzības instrumentus, Starptautiskā iepirkuma aktu un izpildes noteikumus, lai nolūkā palielināt ES rūpniecības konkurētspēju nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un cīnītos pret negodīgu praksi, ko īsteno tirdzniecības partneri, un īstenotu spēcīgu zaļo un sociālo darba kārtību; ir apņēmies ātri pieņemt ES pretpiespiešanas instrumentu;
50. uzsver, ka ir svarīgi ātrāk īstenot ārvalstu tiešo ieguldījumu pārbaudes regulējuma noteikumus, lai radītu noturību un stiprinātu stratēģiskās piegādes ķēdes;
51. pauž bažas par ASV Inflācijas samazināšanas akta noteikumiem, kas diskriminē ES uzņēmumus, un mudina Komisiju sadarboties ar ASV administrāciju, lai Inflācijas samazināšanas akta darba grupā rastu ar PTO saderīgu risinājumu;
 - o
 - o o
52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.